

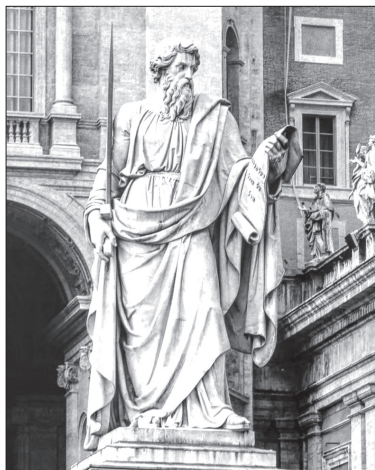

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
červen 2021

Slovo na cestu

Na konci června slavíme společný svátek apoštolů Petra a Pavla. Na jejich životech a působení mě nejvíce oslovuje to, jak jsou rozdílní – a přitom oběma jde o stejnou věc. Mají rozdílné povahy, způsob myšlení a chování. Petr je více „statický“, Pavel „pořád někde lítá“. Petr je mužem kompromisů v jednání, Pavel zas umí ve své důslednosti jít i do sporů. Když se rozcházejí, domluví se, že každý si vezme na starost něco jiného: Petr křesťany pocházející ze židovství, Pavel pohany (*Gal 2,8*). Ačkoli jsou rozdílní ve způsobu služby, oba spojuje horlivost pro Krista a evangelium, neúnavnost v hlásání a nakonec mučednická smrt. Na konci života může Pavel říct: *Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem ukončil, víru uchoval.*

Každý z nás je originál. Máme rozdílné povahy, způsob života, oslovujeme jiné skupiny lidí. Má nám však vždy jít o to, o co šlo apoštolům – hlásat evangelium a přivádět lidi k Bohu, abychom na konci svého života mohli říct to, co sv. Pavel, a těšit se na „věnec spravedlnosti“.

S tímto postojem návaznosti na své předchůdce a modlitbě za nástupce dnes děkuji Pánu Bohu za sedmiletou „opavskou“ etapu svého života, děkuji Mu za Vás, které jsem mohl poznat a jít s Vámi kousek cesty. Prosím o modlitbu, kterou potřebuji a jejíž ovoce cítím. Za sebe ujišťuji o své modlitbě za Vás.

o. Jan Czudek

Prosba o vnímavé srdce

Pane, pomáhej mi,
abych o svých bližních
smýšlel vždy jen dobře.

Dej, ať je můj pohled vždy čistý,
ať nejsem hluchý
k nářkům mých bratří a sester
a ať mám pro každého, koho potkám,
slovo útěchy a povzbuzení.

Pane, dej, ať moje tvář
stále víc nabývá tvé podoby.

Amen.

Přání k narozeninám

Za velkými věcmi jsou téměř neviditelní lidé.

Na konci května oslavil
významné životní jubileum náš
kostelník, p. Vladimír Czech.

Už léta se stará o polovinu
chrámů v naší farnosti, tedy
o kostel Nejsvětější Trojice a
kostel svaté Hedviky.

*Děkujeme za jeho život,
službu a ochotu zařídit vždy to,
co je potřeba.*

*Do jeho dalších let mu přejeme
hodně elánu,
pevné zdraví
a hojnost Božího požehnání.*

redakce

Otevření konkatedrály

Dlouho očekávané otevření konkatedrály Panny Marie po rekonstrukci se uskuteční **v sobotu 12. června 2021 v 10 hodin** při mši svaté, kterou bude celebrovat otec biskup Martin David. Po bohoslužbě bude na prostranství před konkatedrálou drobné občerstvení.

Od neděle 13. června budou v konkatedrále obnoveny pravidelné mše svaté; tedy v pondělí až pátek v 6 a v 7 hodin, v sobotu v 7 hodin a v neděli v 7.00, v 8.30 a v 10 hodin.

Konkatedrála je začleněna do projektu Otevřené chrámy, který má zpřístupnit veřejnosti významné církevní památky na území regionu. Mimo čas bohoslužeb tak bude možné navštívit konkatedrálu od pátku do neděle, vždy od 13 hodin do 18 hodin, v této době bude přítomen i průvodce.

Jáhenské a kněžské svěcení v naší diecézi

Jáhenské svěcení

přijmou v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě **v sobotu 19. června** v 9.30
tito dva kandidáti:

- **Karel Honka** z farnosti Panny Marie Opava
- **Jan Slepíčka** z farnosti Ostrava-Zábřeh

Kněžské svěcení letos v naší diecézi nebude.

O výchově

VIII. část

Společná modlitba

To, že se máme modlit, víme z mnoha stránek Písma svatého. Že se máme společně modlit, víme z modlitební biblické praxe, která je korunována Ježíšovým výrokem: „*Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.*“ Přesto víme, že se v mnoha křesťanských rodinách jejich členové společně nemodlí a mnozí to ani nepovažují za potřebné.

Před několika lety jsem se zúčastnil exercicií v Širokem Brijegu. Vedl je františkán P. Jozef Zovko. Exercicie byly podporovány zvenčí modlitbou několika set lidí. Docházelo tam k mnoha obrácením a také k vyznáním manželů, jejichž rodiny procházely krizí anebo se již rozpadly. Tito lidé litovali, že se společně nemodlili a mnozí přímo dosvědčovali, že soužití v rodině začalo váznout, když se přestali její členové společně modlit.

Při společné modlitbě vítají rodiče a děti ve svém společenství samotného Boha. Komunikují s ním, když ho prosí, děkují mu a rozjímají s ním například o poselství Bible. Při modlitbě Bůh rodinu stmeluje, posvěcuje a posiluje. Její členové tak mají k sobě blíž a jejich vzájemná láska se prohlubuje. Bůh proměňuje jejich srdce tak, aby jejich vzájemná láska směřovala k jednotě, a tak byla co nejvíce obrazem Nejsvětější Trojice.

Přesto se tak málo lidí u nás společně modlí. Zdůrazňuji: nestačí, když rodiče pošlou dítě, aby se před spaním pomodlilo. Nestačí, když se s ním pomodlí maminka. Je nezbytné, aby se k modlitbě připojil otec a převzal přitom svou roli „kněze“ rodiny. Nemám potřebný rozhled, abych hodnotil, zdali se v jiných evropských zemích modlí rodiny spolu více či méně než u nás. Nabízím jenom jednu vzpomínku, která se mě však velmi dotkla a poodhalila mi roušku tajemství nad otázkou, proč jsou Chorvaté mnohem více věrni Bohu než my Češi.

Bylo to na pouti v Medjugorje. V ten den jsme tam zakusili dozvuky zemětřesení, které mělo epicentrum na severovýchod od Mostaru. Vraceli jsme se po večerním modlitebním programu na parkoviště k autu. Zjistili jsme, že vedle nás se chystá k odjezdu chorvatská rodina se čtyřmi dětmi. My i oni jsme byli plní radosti, a tak jsme se rychle sblížili. Otec rodiny nám vzápětí barvitě líčil, jak zažili zemetras (zemětřesení). Několikrát z různých

pohledů opakoval, jak je rozdělila prasklina v zemi. Prasklina tak oddělila od sebe nejenom manžely, ale i děti. Pak nám sdělil, že marně shánějí sošku Pražského Jezulátka, aby se kolem něho mohli modlit. Slíbili jsme jim, že jim sošku pošleme a chystali jsme se s rodinou rozloučit. A tu se stalo něco, co na nás velmi hluboce zapůsobilo. Otec svolal manželku a děti. V malém kruhu se rodina postavila čelem ke kostelu a otec se ujal vedení modlitby. Zdůrazňuji, že tatínek a ne maminka, jak bychom v nějaké lepší variantě čekali u nás. Na závěr nám otec požehnal a poprosil, abychom požehnali i my jejich rodinu. Pak už jsme si mávali na rozloučenou s obyčejnou rodinou, kde otec byl poštovním úředníkem a maminka byla s nejmladším dítětem doma.

Modlíci se rodina je nejenom živým společenstvím s Bohem, ale i školou modlitby, kde modlíci se rodiče jsou vzorem, který děti napodobují a kterému zůstanou věrní po celý život. Kolik dětí zažilo ve své rodině s úctou klečícího otce. Kolik dětí mělo to štěstí následovat svého tatínka v modlitbě. Výchova samozřejmostí a dobrým příkladem je nezastupitelná.

Vraťme se opět do Medjugorje, kde večer probíhají pod širým nebem nezapomenutelné adorace. Od velkého presbytáře se paprskovitě rozbíhají chodníky, mezi kterými jsou lavičky s poutníky. V naprostém tichu se tu rozvíjí dialog mezi Ježíšem v Nejsvětější svátosti a oddaným Božím lidem. Na chvilku nás přitom vyrušuje dvojice otce a syna. Přesouvají se po chodníku blíže k vystavené monstranci. Když už blíže nemohou, klesá muž na kolena a opírá se rukama o zem, aby byl v hlubokém předklonu. Jeho syn ho věrně napodobuje. Je to tak úchvatné, že kromě adorace sleduji i tuto dvojici. Muž nemá ještě padesátku a jeho syn může být šesták. Z chlapce přímo sálá úcta k Pánu Ježíši i šťastný respekt ke svému otci, který rozhodně není žádný intelektuál. Za nějakou dobu je otec již unaven a zaujímá snadnější polohu těla. Jeho syn zůstává i nadále v hlubokém předklonu, jak to viděl u svého tatínka.

Myslím, že tento obrázek by měli vidět mužové, kteří si stěžují na své děti, že nezůstaly věrné Pánu Bohu. Měli by ho zhlédnout jako zpytování svědomí. Jsem přesvědčen, že onen chlapec z medjugorské adorace neodloží nikdy to, co má tak hluboce vryto ve svém srdci. A jsem přesvědčen, že navíc si bude tento vnitřní svět chránit proti všem, kdo by mu jej chtěli vzít.

Milí rodiče, kéž jsou tyto řádky pro vás povzbuzením. Pokud se s dětmi modlíte, můžete se třeba modlit ještě lépe – s větším nasazením, věrností a oddaností. Pokud se nemodlíte, tak prosím, začněte a vytrvejte. Přitom neztrácejte energii v obavách, co z vašich dětí vyrostе, zdali zůstanou věrní Pánu Bohu. Obavy, strachy odčerpávají mnoho sil a přitom nic nepřinesou. Spojte se v péči o domácnost, abyste si mohli společně kleknout či sednout k modlitbě. A jako je v bezpečí dítě, které oddaně vloží dlaň do dlaně svého tatínka či maminky, tak je v bezpečí dítě, které v modlitbě podá ruku do napražené ruky nebeského Otce. A to nejenom v dětství, ale i v dospělosti, kdy v pohledu na Boží velikost a stvořitelskou sílu jsme jeho dětmi i v pokročilém stáří.

Zdroj: Janšta Josef. *O výchově*. A.M.I.M.S., Vranov nad Dyjí – Přímětce – Bítov, 2018, str. 25-27.

K zamyšlení

„3T“ služby v církvi

V červnu bývá již tradičně v Opavě svěcení nových jáhnů v naší diecézi. Po krátké přestávce způsobené revitalizací naší konkatedrály a také kovidovou pandemií ho budeme moci opět prožít. Pro nás, Opavany, se dvěma bonusy: svěcení bude v konkatedrále, která díky revitalizaci zkrásněla, a k jáhenské službě bude vysvěcen jeden z nás, Opavan Karel Honka. Vybral jsem k tomu zamyšlení biskupa Mons. Martina Davida.

Biskupovi je svěřen dar udílet svěcení ke službě v církvi. K tomuto tajemství, ze kterého se rodí Boží služebníci, přistupuji vždycky s velkou pokorou a úžasem. Liturgie svěcení v sobě ukrývá 3 „T“, která jsou důležitá pro službu v církvi vůbec.

Tajemství

To, že člověk dojde až k okamžiku svěcení, je na prvním místě tajemství. Ne v tom, že by o tom neměl nikdo vědět. Je to tajemství Božího povolání a vyvolení, které vystihuje prorok Jeremiáš: „*Dříve než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě.*“ (Jer 1,5) Je to tajemství Božího volání a povolání, které jde celými dějinami. Bůh si volí Abraháma a on na hoře Moria odpovídá: „*Zde jsem.*“ (Gn 22,1.11) Bůh si volí Mojžíše a on u hořícího keře odpovídá: „*Zde jsem.*“ (Ex 3,4) Bůh si volí Marii a ona v Nazaretě odpovídá: „*Hle, jsem služebnice Páně.*“ (Lk 1,38)

Bůh si i dnes povolává své služebníky a oni v liturgii svěcení odpovídají naprosto stejně: ZDE JSEM. Bůh si volí člověka, aby s ním spolupracoval na díle spásy. Bůh „chce potřebovat“ člověka! „*Ne vy jste si vyvolili mě, ale já jsem vyvolil vás.*“ (Jan 15,16). Povolání není lidský projekt, ale dílo Boží! Mějme úctu k tajemství povolání, mějme úctu k tajemství přítomnosti Krista ve slově, v církvi, v eucharistii. Klíčem k tajemství je pokorné srdce.

Touha

Bůh touží po člověku, a proto ho volá, povolává. Povoláním člověka je touha po Bohu. Povoláním služebníků církve je touha po Bohu. To je v obřadu svěcení vyjádřeno odpovědí „ano“ na otázky, které klade světitel. Otázky, které jsou při svěcení kladeny, nelze vyřídit jednou odpovědí – to je něco, po čem mají svěčenci toužit a co mají s pomocí Boží ve své službě naplňovat. „*Touží, ba prahne má duše po Hospodinových síních.*“ (Žl 4,3) „*Jako laň prahne po vodách bystřín, tak prahne má duše po tobě, Bože.*“

(Žl 42,2) Z povolání se nesmí ztratit touha po Bohu, po jeho tváři, kterou máme zrcadlit. Jinak se stáváme pouhými rutinními obřadníky.

Ticho

Důležitým okamžikem obřadu svěcení je vkládání rukou. To se děje v tichu. Ticho je symbolem Ducha Svatého a prostorem pro Ducha Svatého. Ani obřad svěcení, ani služba v církvi se neobejde bez ticha a neobejde se bez Ducha. Naše služba se rodí v tichu vkládání rukou. Jsme zrozeni v tichu. Kněží a jáhni jsou hlasateli Božího Slova a to se rodí v tichu rozjímání a modlitby. Není to jedna z příčin nedostatku povolání, že nemáme prostor pro ticho? Ticho, ve kterém může promlouvat Bůh?

A jako bonus k oněm 3T službám v církvi můžeme přidat ještě čtvrté.

Písmeno T – řecké Tau

To jest františkánský kříž. Připomene nám toho, který je počátkem, cílem a smyslem jáhenské a kněžské služby – Krista a sjednocení s ním. Tau znamená touhu obrátit se a chtít se připodobnit Kristu. Toto připodobnění, sjednocení s Kristem vidíme na sv. Františkovi, vidíme ho na sv. Pavlovi. „*Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.*“ (Gal 2,20). Vidíme ho na mnoha dalších, které během svěcení vzýváme v litaniích. Služba v církvi ponese ovoce jen tehdy, když se bude neustále sjednocovat s Kristem.

Vyprošujme našemu budoucímu novému jáhnovi Boží pomoc a ochranu Panny Marie, nejen pro tento závěr jedné jeho životní etapy, ale i pro etapu příští.

Vladimír Ziffer st.

foto z Člověk a víra, Zdeněk Poruba

Zdroj: Martin David, 3D život. Karmelitánské nakladatelství, s. r. o., Praha 2020; str. 45–47.

Mše svatá a nová kniha v Marianu

V pátek 4. června v 18 hodin bude v kostele Božského Srdce Páně – Marianum slavena mše svatá k výročí posvěcení kostela.

Také jsme vydaly novou knihu o našem kostele s názvem „*Beuronské umění v kostele Božského Srdce Páně v Opavě*“. Cena je 100 Kč a k dostání je u nás v kostele.

Kongregace Dcer Božské Lásky

Knihovna křesťanské literatury

Od 1. června bude opět v provozu Knihovna křesťanské literatury v přízemí Konventu minoritů. Zveme na pestrnou nabídku nových knih.

**Půjčovní
doba**

středa 16.00–17.30
pátek 9.30–10.30
neděle 8.00–10.00

Otevřeno bude v běžné otevírací době, bližší informace jsou na nástěnce v předšní kostela Sv. Ducha.

Knížní tipy

Kostel – Návod k použití *Jiří Macháně*

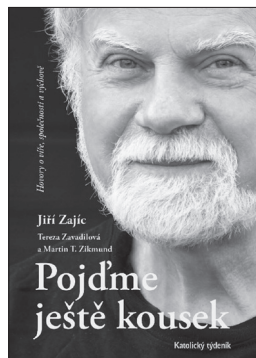
Tato větší brožura seznamuje čtenáře s tím, kde se co vyskytuje v katolickém kostele, jak se tam chovat a co se v kostele obvykle děje. Je napsána živým jazykem a doprovázejí ji pěkné snímky z různých chrámů naší země. Není určena praktikujícím katolíkům, pro které je kostel druhým domovem. Naopak míří na spokojené účastníky

Noci kostelů, nechodiče, jednorozčáky a lidi, kteří říkají: „*Já jsem takový ateista, až se bojím, že mě Pánbůh potrestá!*“ Pokud plánujete pozvat nevěřící přátele na svatbu, pohřeb, křtiny, mohla by jim tato novinka pomoci odbourat obavy nebo pocit nepatřičnosti.

Pojďme ještě kousek

Hovory o víře, společnosti a výchově

Jiří Zajíc, Tereza Zavadilová, Martin Trojan Zikmund

Jiří Zajíc se nedá snadno přehlédnout nebo zařadit. Má odvalu jít proti proudu, a i proto jeho život není žádná idyla. Kde se objeví, tam přináší svěží vítr, kritičnost i nové výzvy. Přesně tyto rysy má i tato kniha rozhovorů, v níž nejen upřímně a velmi otevřeně bilancuje svůj život, své zdary i prohry, ale především dává spoustu podnětů k přemýšlení – třeba o naší nedávné minulosti, o stavu české společnosti po pádu komunismu, o výchově mládeže, médiích, občanských postojích či křesťanské přítomnosti ve 21. století. Svěží hovory zakončují Zajícovy vybrané eseje, v nichž tato témata promýšlí do hloubky.

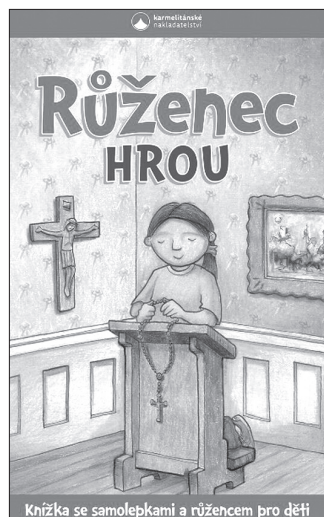
Jak se píše uvnitř, „*není se čeho bát, nic vám nehrozí. Pravděpodobně nevzplanete ani nezblbnete. Nebudete ani první, ani poslední, kteří sem občas zabrousí, ač třeba nejsou věřící. Kostely jsou otevřené všem, kdo hledají klid, pokoj, oddych nebo přicházejí jen ze zvědavosti.*“

Růženec hrou

Knížka se samolepkami a růžencem pro děti

Přiznávám se, že si nemyslím, že by růženec byl zrovna tou nejvhodnější modlitbou pro děti. Sám jsem ho v dětství vždy jen přetrpěl a i teď mě stojí velké přemáhání. Přesto pokud chce někdo dětem tuto modlitbu přiblížit, těžko najde lepší pomůcku, než je nová knížka.

Nejenom, že obsahuje texty všech modliteb a tajemství, ale také stručně přibližuje a třeba vysvětluje jejich původ. Zásadní součástí je ale hlavně sada 28 samolepek, které si dítě nalepí na správné místo v knize. Ke každé knížce je také přibalen dřevěný „misijní“ (každý desátek jinou barvou) růženec.

Jan Pilař, Karmelitánské nakladatelství Opava

Morový sloup

Milí Opavané,

chtěla bych se s vámi touto „Cestou“ podělit o radost, která se, věřím, stane i skutečností.

Během loňských cest na roráty ještě za tmy se ve mně zrodila myšlenka na zviditelnění našeho opavského Mariánského sloupu na Dolním náměstí.

Mrzelo mě, že v adventním období svítí na Dolním náměstí každá bouda i stromy okolo, ale Panna Maria je zahalena do tmy. A navíc, proč v období pandemie máme morový sloup ve tmě?

Začalo mě to víc než mrzet a v lednu tohoto roku mě to dohnalo až na radnici. Tam jsem vyhledala paní, která má na starosti slavnostní osvětlení v našem městě. Svou myšlenku jsem jí přednesla. Nejen že mě paní neposlala pryč, ale naopak byla nápadem nadšená a zapsala si ho mezi ostatní tipy na příští osvětlení. „Kula jsem železo, dokud je žhavé“ a přidala návrh, zda by tato památka mohla být i zrestaurována.

Už na začátku jara jsem z radnice obdržela e-mail, kde stálo, že se věci daly do pohybu a jsou na dobré cestě. A v květnovém vydání Hlázky čtu: *„Mariánský sloup získá svoji původní krásu.“*

Naplnil mě pocit radosti i hrdosti zároveň. Vnímám to tak, že tímto činem nejde v první řadě jen o sloup, jakkoli krásnou barokní památku, ale o zviditelnění Panny Marie, naší Matky. Zkuste si udělat čas a chvíli se pozastavit a zblízka si ji prohlédnout. Stojí to za těch pár chvil.

Udělala jsem v práci takovou anketu, kdy jsem se ptala, co si vybaví, když se řekne Dolní náměstí. Nakonec si sami položte tuto otázku, než budete dále pokračovat ve čtení.

Většina odpovědí byla: „Špión“, ano, je to ta železná, rezavá skulptura postavená na Dolním náměstí.

Možná jsme na tom podobně, že Mariánský sloup a celou jeho symboliku a krásu vnímáme upozaděně. Proto vás chci tímto povzbudit, vnímejme krásu kolem sebe a nebojme se za ni bojovat. Vždyť Bůh je nejen Láskou, ale i Krásou a tu vložil do celého svého díla.

Daniela Chovancová

Dětem

Odpuštění na pouti

Už 40 roků jezdí poutníci do Medjugorje. Věří, že se tam zjevuje Panna Maria. Co tam však prožívají? Především živou církev: všichni se tam modlí, slaví eucharistii, adorace, a především se zpovídají, takže se tomuto dnes už poutnímu místu říká „Zpovědnice světa“.

Je neděle večer a medjugorští poutníci se v kostele a v přilehlém areálu modlí společně růženec. Klárka se modlí s velkou radostí v srdci. Už zde bere jako samozřejmé, že jí vůbec nevadí délka modlitby. Naopak má v srdci touhu, aby to tu neskončilo. Zahlédne otce Václava. „Jdu ke zpovědi,“ oznamuje rodičům, a když oba přikývnu, vydává se k řadě zpovědnic.

Jindy se při výčtu hříchů stydí, ale tady tomu tak není. Zpovídá se lehce, samozřejmě, a dokonce se nezadrhává nervozitou, jak tomu bývá doma. Když nad ní zpovědník dělá kříž a zbavuje ji hříchů, cítí lehkost a mír v srdci. „Otče, moc vám děkuji,“ říká jasným hlasem.

Kněz jí tiše a laskavě vybízí: „Pošli sem rodiče.“

Klárka se úkolu zprvu poleká. Ale radost v srdci obavy překoná. Rozběhne se a připadá si, že letí, když spěchá k rodičům. „Tatí, máš jít ke zpovědi.“

„Kdo mně to vzkazuje?“

„Otec Václav.“

„Ty se domlouváš s knězem na mé zpovědi?“

„Tatí, zpověď je krásná. Je mi tak dobře. Můžeš to zažít taky.“

„To se mi snad jenom zdá,“ zlobí se již otec, „napřed mě donutíš, abychom jeli do Medjugorje. Tady s maminkou ti děláme, co ti na očích vidíme, a teď mě ještě cpeš ke zpovědi.“

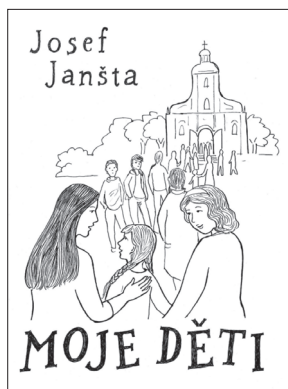
„Máš přece hříchy, potřebuješ odpuštění.“

„Ty mně ještě budeš diktovat, co potřebuji. S maminkou jsme si odpustili, když už to musíš vědět, začneme nový život. A Pána Boha jsme také poprosili za odpuštění.“

„Ale přece Pán Ježíš řekl, že nám odpustí tehdy, když nám odpustí kněz.“

„Buď už zticha,“ okřikuje otec důrazně dceru.

Klárka si najednou připadá malá a bezmocná proti výšce jeho postavy. Řeknu mu to ještě jednou, ať se třeba i zlobí. Zvedá oči, ale cesta pohledu nahoru jí připadá strašně dlouhá. Táta totiž přistoupil až k ní a jeho výška se ještě prodloužila. Najednou Klárce napadá jediné slovo: Goliáš. Znovu se povzbuzuje: Proč se bojím? David se nebál. Nesmím se také bát. Ale hlas jí selhává. Jenom cosi jakoby zakuňká. Goliáš nad ní se jí vysmívá tak, jak se smál Davidovi.

Smích v ní láme všechnu odvahu, vhrknou jí do očí první slzy. Prchá. Zamíří k soše Panny Marie a kleká si před ní. Její pláč je usedavý. „Panno Maria, pomoz,“ prosí stále znovu.

Znovu jí vystupuje před oči otec jako Goliáš, proti kterému je maličká a nepatrná. Náhle ji napadá spásná myšlenka: mám přece pět kamenů na Goliáše. Mám to na obrázku. Co si přeje Panna Maria? Bylo tam pět kamenů jako zbraň proti Goliášovi: 1. Modlitba růžence; 2. Eucharistie; 3. Písmo svaté; 4. Půst; 5. Měsíční zpověď.

Bezmocný pláč se náhle mění v pevné odhodlání. Šeptá: „Panno Maria, slibuji ti, že budu dělat přesně to, co si přeješ. Tatínek není Goliáš, on není zlý. Ale bojí se zpovědi tak, jako se báli lidé Goliáše. Teď mám v ruce kameny a Goliáše porazím.“

Pocítí zatukání prsty na rameno. Otáčí se a spatří maminku. Děvče se však rozhlíží a v úzkosti se ptá: „Kde je tatínek?“

„Šel ke svaté zpovědi. A já půjdu po něm.“

Za nějakou dobu se vrací tatínek a tiskne Klárku k sobě. Přitom jí šeptá: „Děkuji ti.“

Totéž dělá maminka, když se vrací ze zpovědnice těsně před začátkem slavení eucharistie.

Záhy pak prožívají spolu děj mše svaté. Po svatém přijímání se drží za ruce – poprvé takhle spojení Ježíšem.

I do poutního domu jdou společně. Klárka poskakuje mezi nimi šťastná jako malé dítě.

*Z knihy Moje děti od Josefa Janšty,
ilustrace Magdalénka Řeháková*

Centrum pro rodinu – středisko Opava

*Kontakt: Masarykova 39, minoritský klášter, 1. patro;
e-mail: jdostalova@prorodiny.cz, mobil: 731 625 617;
internetové stránky: www.prorodiny.cz;
osobní kontakt: Po–Pá od 8 do 12 hodin.*

Manželská setkání 2021

Jednotlivé kurzy v ČR:

- Kroměříž: 3.–10. 7. 2021
www.setkani.org/manzele
(tam najdete i přihlášku)
- Velehrad: 10.–17. 7. 2021
www.prorodiny.cz/aktuality
(tam najdete i přihlášku)
- Blatná: 17.–24. 7. 2021
www.manzelskasetkani.cz
(tam najdete i přihlášku)
- Praha: 14.–21. 8. 2021
www.familia.cz
(tam najdete i přihlášku)

Sobota s židovskými tanci na Cvilíně u Krnova

V sobotu 12. června se uskuteční setkání žen, které tančí biblické židovské tance, a to na poutním místě Cvilín. Budeme tančit, naučíme se i nějaké nové tance, vyjdeme si do přírody, můžeme společně dopoledne prožít mši svatou. Sraz je v 9 hodin v poutním domě na Cvilíně. Doprava vlastní.

Přihlášky: jdostalova@prorodiny.cz, 731 625 617

Rodinný benefiční festival – fandíme rodině

Tento festival pořádá Centrum pro rodinu z.s., v Ostravě-Vítkovicích, Syllabova 19, **v sobotu 19. června** od 13 do 19 hodin.

Program: Michal Žáček s Kapelou Mercedes-band, Taneční skupina TK Gradus, klauni, skákací hrad, dílničky a další.

Jana Dostálová

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Družina zkrášlovala školní zahradu

Po návratu z distanční výuky se děti Církevní školy vrhly s nadšením do práce nejen ve vyučování, ale také na školní zahradě. Využili jsme jarního počasí, které nám přineslo jak sluníčko a teplé počasí, tak také chladnější dny plné vláhy, a zasadili jsme kytičky a sazenice jahod a zaseli jsme semínka zeleniny. Hodně času a energie jsme věnovali zvětšování zahradního jezírka. Bylo třeba vyčerpat vodu, zvětšit celý prostor jezírka včetně čistící zóny, která byla osázena vodními rostlinami, které pomáhají udržovat vodu čistou. Velkým překvapením pro nás všechny bylo, že nám letošní chladnou a dlouhou zimu přežily všechny rybky. Pevně věříme, že nám hygienická opatření dovolí uskutečnit závěrečný družinový výlet, na který se všichni moc těšíme.

Putování podél „Jaktarky“

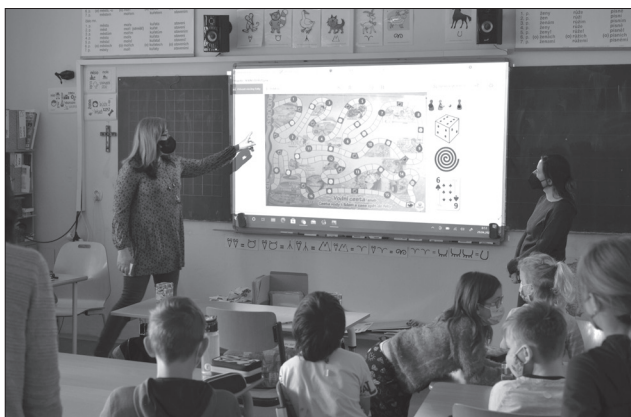
Krásný slunný den jsme společně využili k pěšímu výletu. Sešli jsme se v autobuse MHD a vystoupili na konečné ve Zlatnících. Vydali jsme se pěšky ke stěbořickému rybníku. Naše pátrání po místech, kam ukryjeme „kešky“, mohlo začít. Děti měly za úkol najít devět míst, která budou pro schování krabiček nejvhodnější. Paní učitelky pak zaměřovaly GPS souřadnice. Cestou okolo rybníka jsme si všímali překrásné jarní přírody, viděli jsme volavky hnízdní v korunách stromů. Po celou dobu naší procházky

svítilo sluníčko, takže odměnou pro všechny byly i červené tvářičky. Lehce unavení jsme doputovali do školy.

Projektový den

Následující den byl ve znamení „vody“. Otec Martin nám v kapli přiblížil „vodu“ v Písmu svatém. Je zajímavé, že toto slovo se objevuje v Bibli 671 krát. Voda hrála taky důležitou roli při vyjití z Egypta nebo při Ježíšově křtu. Děti se pak ve skupinkách seznamovaly s tím, jak málo je na naší planetě sladké vody oproti té slané, bádaly, kudy se k nám voda dostává až do našich kohoutků, jak se o ni pečuje, dozvěděly se, jak mnoho se spotřebuje vody k výrobě různých produktů a které věci z těchto důvodů mohou oželeť. Nechyběla ani interaktivní soutěžní hra

družstev a spousta zajímavých pokusů s vodou. Nám všem se rozšířily obzory a všichni víme, že každá kapka vody je vzácností.

Čtení na schodech

Každý den se chceme dozvědět alespoň jednu zajímavou informaci o vodě. Čtení z knihy Zázrak jménem voda nás provází na společném dobrodružství k získání titulu Světová škola. Informace – o množství pitné vody, velkých lodích převážejících až 2 000 kontejnerů s oblečením, hračkami nebo jídlem a dlouhých až 400 metrů a mnohé další – chceme s dětmi předat všem ostatním dětem i dospělým, kterým není lhostejné plýtvání nebo špatné zacházení s vodou. Proto 10 nejdůležitějších informací vložíme do „kešek“. Celou trasu si pak mohou všichni zájemci projít. Bližší informace připravujeme do červencové Cesty. Všechny tyto aktivity probíhají za podpory sdružení ARPOK, VARIANTY, ADRA, ČLOVĚK V TÍSNI, Povodí Odry, Obec Stěbořice a Magistrátu města Opavy.

Učení hrou

Krásné počasí květnových dnů přímo vybízelo k učení venku. Zábavnou formou se děti učily nejen pracovní činnosti, ale i matematiku nebo český jazyk. Všichni si tak mohli užít dostatek pohybu na čerstvém vzduchu.

Hledáme učitele matematiky

Úvazek: výuka na II. stupni, celý úvazek

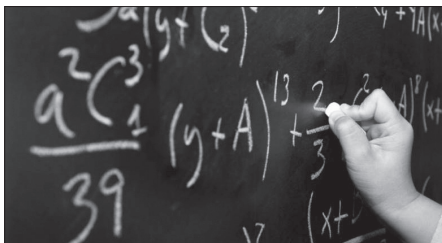
Nástup: 1. září 2021

Požadavky: kvalifikace pro matematiku, věřící a morálně bezúhonný člověk, schopný spolupráce

„Nabízíme práci v příjemném prostředí, zkušeném dobrém kolektivu. Dlouhodobě podporujeme výuku kvalitní matematiky.“

Zájem o práci či případné dotazy zasílejte na email reditel@czs-hradec.cz, popř. volejte řediteli 731 534 004.

Jana Larischová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Stacionář zajistí odvoz klientů z obcí až 15 kilometrů od Opavy

Až z okruhu patnácti kilometrů od svého sídla na Kylešovické ulici v Opavě svezou pracovníci Denního stacionáře pro seniory klienty, kteří by chtěli navštěvovat toto středisko Charity Opava.

Stacionář je zařízením rodinného typu a nabízí seniorům bohatý program i odbornou péči, vzdělávací a aktivizační programy, trénování paměti, kondiční cvičení, pracovní činnosti, mezigenerační setkávání a všemožné společenské aktivity. Po dlouhé době

jsou zde opět volná místa. Bližší informace najdete na stránkách www.charitaopava.cz, v případě zájmu můžete kontaktovat vedoucí Janu Řehulkovou na tel. čísle 603 731 845 nebo na mailu rehulkova@charitaopava.cz.

Maskot jihomoravských záchranářů pes Defík je z dílen Charity Opava

Tři velcí plyšový psi jménem Defík opustili minulý měsíc Chráněné dílny Charity Opava a vydali se na cestu do jihomoravského kraje. Psy s číslem 155 na pláštěnce si jako svého maskota nechala v dílnách ušít Zdravotnická záchranná služba Jihomoravského kraje. Velká kopie malého psíka záchranáře bude umístěna na všech územních oddělení jihomoravských záchranářů a bude také doprovázet lektory prevence do škol na přednášky pro děti.

Jihomoravští záchranáři s sebou v sanitce voží malého plyšového psíka záchra-

náře Defika, aby dětem alespoň trochu ulehčili v zátěžových situacích. Hračku dostanou malí pacienti proto, aby zmírnila jejich bolest a stres při ošetřování. „Malé psy Defiky určené přímo dětem, u nás ale neděláme, nebyli jsme schopni jít pod cenu, za kterou je vyrobí v Číně,“ říká vedoucí marketingu chráněných dílen Ludmila Slaninová. „Naopak velké psy už by bylo problematictější z Číny dopravit do České republiky, a tak jsme tuto zakázku získali my,“ dodává. Velké psy v dílnách ušili právě podle předlohy malého plyšáka.

„Rádi podporujeme smysluplné aktivity,“ uvádějí jihomoravští záchranáři. „Nemusí jít o velká gesta, často stačí jednoduché činy. Proto v letošním roce zakoupíme pro potřeby Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje velké Defiky, které vyrobí Charita Opava. Nejenže podpoříme Chráněné dílny Charity Opava, ale nyní bude Defík na každém našem územním oddělení,“ dodávají.

Tváří této aktivity Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje se stal herec Saša Rašilov, kterého můžete vidět na fotografii s velkým maskotem psem Defíkem, vyrobeným v Chráněných dílnách Charity Opava.

Sluníčkové odpoledne letos musíme oželet

Sluníčkové odpoledne, tradiční předprázdninové setkání koledníků Tříkrálové sbírky, budeme muset letos opět oželet. Charita Opava ale chystá na září na hřišti v Kylešovicích společně s Okresním fotbalovým svazem Opava akci Sportovní den (nejen) pro klienty, kam již nyní zve nejen tříkrálové

koledníky, ale všechny své přátele a příznivce.

Důvody, kvůli kterým Sluníčkové odpoledne nemůže proběhnout, jsou letos hned dva.

„Nejprve si nejsme jisti, zda bychom byli schopni dodržet veškerá hygienická opatření, protože tohoto tradičního setkání lidí všech generací s dvacetiletou tradicí se účastní velké množství lidí,“ vysvětluje asistentka ředitele Charity Opava Svatava Bláhová. „Ale i kdybychom si na to troufli, letos připomíná areál ředitelství Charity Opava, kde Sluníčkové odpoledne pořádáme, jedno velké staveniště,“ dodává. V plném proudu je totiž rozsáhlá rekonstrukce a dostavba sociálně terapeutické dílny Radost. Ta by měl být hotova koncem prázdnin a areál ředitelství změnit k nepoznání.

Sportovní den (nejen) pro klienty naplánovaný na září snad bude dostatečnou náhradou. Také tato akce Charity Opava, na níž si mohou již několik let malí i velcí účastníci vyzkoušet soutěže ve velmi netradičních disciplínách jako například zvukové

střelbě či jízdě na dvojkole, si již našla své příznivce. „Věříme, že všem zájemcům nabídneme v plném rozsahu stejné zážitky, na jaké jsou zvyklí i při Sluníčkovém odpoledni,“ uzavírá Svatava Bláhová.

Světluška opět pomáhá pracovníkům Charity Opava se zrakovým postižením

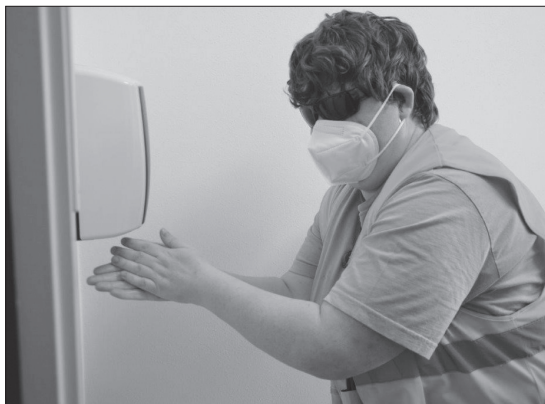

Respirátory, roušky, desinfekce... Provoz středisek Charity Opava v přísných hygienických opatřeních, která trvají už řadu měsíců, stojí nejen mnoho sil zaměstnanců, ale také se výrazně pro-

dražuje. S nákupem ochranných prostředků teď Charitě Opava pomohl Nadační fond Českého rozhlasu z celonárodní veřejné sbírky Světluška v rámci dlouhodobého grantového programu Mimořádná podpora na ochranné pomůcky a testování.

Díky příspěvku 43 955 korun mohla Charita Opava nakoupit vedle potřebných respirátorů a nanoroušek také dva bezdotykové dávkovače na desinfekci a různé desinfekční prostředky na povrchy a ruce a úklid. Určeny jsou pro pracovníky se zrakovým postižením v chráněných pracovištích Wellness centrum a Chráněné dílny Charity Opava.

Světluška již pomáhá zrakově postiženým klientům Charity Opava mnoho let. Z darů Nadačního fondu Českého rozhlasu například v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlaštickách v posledních letech pořídili speciální zvukovou střelnici, braillovou tiskárnu, počítačové programy pro nevidomé, zařízení do nácvikové kuchyně a řadu dalších potřebných věcí a přístrojů. Děkujeme za to!

Charita Opava

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnstopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 28., číslo 6. Náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 4. 7. 2021, uzávěrka 14. 6. 2021